

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 71/05
26.01.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латиновића, председника већа, Николе Мићуновића, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића и Верољуба Цветковића, чланова већа и саветника Зорице Стојковић, записничара, у кривичном предмету оптуженог **АА и др**, због кривичног дела неовлашћено држање ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 2. и 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије и др, одлучујући о жалби браниоца оптужених АА и ББ, адвоката АБ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Зајечару, К. бр. 7/04 од 09.07.2004. године, у седници већа одржаној, у смислу одредбе члана 375. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, а у присуству браниоца оптужених, адвоката АБ, дана 26.01.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца оптужених АА и ББ, а и по службеној дужности, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Окружног суда у Зајечару К. 7/04 од 09.07.2004. године, у погледу правне квалификације дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што Врховни суд налази да се у радњама оптужених АА и ББ, описаним у изреци првостепене пресуде стичу законска обележја кривичног дела недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. Кривичног законика, ("Службени гласник РС", број 85/05 од 06.10.2005. године), па им Врховни суд, применом члана 65. и 66. Кривичног законика, **ИЗРИЧЕ** условну осуду, тако што им утврђује казне затвора у трајању од по шест месеци, сваком понаособ, и истовремено одређује да се оне неће извршити ако осуђени у року од две године, по правноснажности пресуде не учине нова кривична дела.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Зајечару, К. бр. 7/04 од 09.07.2004. године, оптужени АА и ББ, оглашени су кривим и то АА, због кривичног дела, неовлашћено држање ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 2. и 1. Закона о оружју и муницији, а оптужени ББ, због кривичног дела неовлашћена продаја ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. ЗОМ РС, и осуђени сваки понаособ на казне затвора у трајању од по једне године. Истом пресудом оптужени су обавезни да плате трошкове судског паушала, сваки понаособ у тамо наведеном износу, а у назначеном року.

Истом пресудом су одузете две ручне бомбе М-75, фабричких бројева ___ и 8216, једна ручна бомба М-52, фабричког броја __, 334 метака калибра 7,62мм са тешким зрном, 73 метка калибра 7,62мм, један метак калибра 7,9мм, два метка за пиштољ калибра 7,62мм и један метак за пиштољ калибра 9мм.

Против напред наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац оптужених, АА и ББ, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене закона, с предлогом да Врховни суд првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Бранилац оптужених је захтевао да буде обавештен о седници већа Врховног суда, ради присуства истој.

Републички јавни тужилац Србије поднеском Ктж. 191/05 од 04.04.2005. године, предложио је да Врховни суд одбије као неосновану жалбу браниоца оптужених, а да побијану пресуду потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа у складу са чланом 375. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, а у присуству браниоца оптужених АА и ББ, адвоката АБ, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби, писменог става Републичког јавног тужиоца и објашњења браниоца оптужених датог на седници већа, нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона, на које другостепени суд увек пази по службеној дужности, а у смислу члана 380. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП-а, п атако ни битне повреде одредаба кривичног поступка које се у жалби браниоца оптужених само наводе, али се исте не образлажу.

Бранилац оптужених АА и ББ, неосновано жалбом побија првостепену пресуду, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер по оцени Врховног суда, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио одлучне чињенице које се тичу учешћа оптужених у извршењу кривичних дела, које је правилно оценио и у својој пресуди одређено изнео на основу којег је доказа коју одлучну чињеницу и околност утврдио, и правилно закључио да су оптужени АА и ББ, у време, на месту и под околностима означеним у изреци побијане пресуде, извршили кривична дела која им се подигнутом оптужницом стављају на терет и за која су оглашени кривим.

Како је дана 01.01.2006. године, ступио на снагу Кривични законик ("Службени гласник РС", број 85/05 од 06.10.2005. године, у даљем тексту КЗ), то је Врховни суд по службеној дужности, испитујући временско важење кривичног законодавства, нашао, да се у смислу члана 5. став 2. КЗ у односу на кривично правне радње оптужених АА и ББ, описаним у изреци првостепене пресуде, има применити правна квалификација кривичног дела недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. Кривичног законика. Ово с`тога, што је том законском одредбом (члан 348. став 2. КЗ), прописана казна затвора од шест месеци до пет година, која је блажа од оне прописане чланом 33. став 3. у вези става 1. и 2. Закона о оружју и муницији Републике Србије, за оптуженог АА, као и за кривично дело неовлашћена продаја ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. ЗОМ РС за оптуженог ББ.

С`тога је, Врховни суд, одлучујући поводом жалбе браниоца оптужених, адвоката АБ, у односу на оптужене АА и ББ, и по службеној дужности са напред наведених разлога преиначио првостепену пресуду у погледу правне квалификације, налазећи да је у односу на оба оптужена у питању кривично дело из члана 348. став 2. Кривичног законика, за која им је применом члана 65. и 66. Кривичног законика изрекао условну осуду, тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одредио да се оне неће извршити ако осуђени у року од две године по правноснажности пресуде не учине нова кривична дела, при том уважавајући све олакшавајуће и отежавајуће околности наведене у побијаној пресуди у односу на оба оптужена и утврђеним околностима је применом члана 56. и 57. Кривичног законика дао карактер нарочито олакшавајућих околности и оценио да се и са овако ублаженом казном, према оптуженима, може постићи сврха кажњавања предвиђена чланом 42. Кривичног законика.

Са напред изнетих разлога, а на основу члана 391. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Зорица Стојковић, с.р. Никола Латиновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић